

Царѣ, отъ първо се лѣстелъ съ надежда, чи управленіе-то на Персіѣ ще остане въ неговѣ-тѣ рѣце, и чи Дарій въсье щесе съгласава на вола-та мѣ; но случило се на противъ; новѣй Господарь небылъ способенъ да дѣйствва по чѣжда во-вола. Багой, като се раскаялъ; чи тѣй високо го възвелъ, рѣшилъ се да го отровѣ, какъ то пос-тѣпилъ той съ Оха. Но Дарій былъ по хитръ отъ Оха; той разомѣлъ въ Багоево то намѣреніе промѣнилъ съдоке-тѣ, и накаралъ него самага да испіе отровѣ-тъ, коато была отъ него при-готвена. И тѣй Дарій се освободилъ отъ опа-снаго и хитраго си врага, и никой неможалъ да го обвинява за неблагоприятность-та; Багой сам-си былъ виновникъ на погивелта си.

Въсье по голѣма опасностьъ заплашвала Да-ріѣ и царство-то мѣ. Гърцы-тѣ, народъ мѣ-жественъ, на когото мѣжество-то испытали и Дарій и сынъ мѣ Ксерксъ, а отстѣпване-то на десеть-тѣхъ хиляды нанесло страхъ на всич-ка Язіѣ, съединили се подъ предводителство-то на едного полководца и проникнали съ орѣжје-то си въ глѣбина-та на Персидско-то царство.